

UGOVOR IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE MAĐARSKE O ZNANSTVENOJ I TEHNOLOŠKOJ SURADNJI

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike Mađarske (dalje u tekstu: ugovorne stranke):
Prepoznajući prednosti veće znanstvene i tehnološke suradnje kao i značaj te suradnje u razvoju nacionalnih gospodarstava i napretku obje države;
Želeći poticati i promicati suradnju u području znanosti i tehnologije između dviju država;
Uvjerene da će međunarodna suradnja u području znanosti i tehnologije pridonijeti boljim međusobnim spoznajama i razumijevanju između dviju država;
sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

(1) Ugovorne stranke će razvijati i podržavati znanstvenu i tehnološku suradnju i neposredne kontakte između suradnih organizacija dviju država na osnovi jednakosti i obostrane koristi.

(2) Suradne organizacije mogu obuhvaćati znanstvene i visokoobrazovne ustanove, udruženja, vladine organizacije i druge istraživačke i razvojne centre.

Članak 2.

(1) Znanstvena i tehnološka suradnja potiče se putem:

a) znanstvenih i tehnoloških istraživačkih i razvojnih projekata u zajednički dogovorenim područjima;

b) razmjene znanstvenika, specijalista, istraživača i stručnjaka;

c) razmjene znanstvenih i tehnoloških informacija i dokumentacije u okviru suradnih aktivnosti;

d) zajedničkih znanstvenih konferencija, simpozija, radionica i drugih sastanaka;

e) drugih oblika znanstvene i tehnološke suradnje oko kojih se ugovorne stranke mogu međusobno dogovoriti.

(2) Ugovorne stranke poticat će u najvećoj mogućoj mjeri razmjenu tehnologija između poduzeća, uključujući i tehnološke suradne sporazume.

Članak 3.

Ugovorne stranke će poticati sudjelovanje i suradnju u multilateralnim i regionalnim znanstvenim, tehnološkim i razvojnim programima i projektima.

Članak 4.

Suradnja koja proizlazi iz ovog Ugovora treba biti sukladna nacionalnim zakonodavstvima ugovornih stranaka.

Članak 5.

(1) Postupanje s intelektualnim vlasništvom koje proizlazi iz suradnih aktivnosti temeljem ovog Ugovora regulirat će suradne organizacije provedbenim sporazumima, u kojima će se jamčiti odgovarajuća i učinkovita zaštita intelektualnog vlasništva. Suradne organizacije postaju zajednički vlasnici intelektualnog vlasništva koje proizlazi iz suradnje prema ovom Ugovoru.

(2) Znanstvene i tehnološke informacije nevlasničke prirode koje proizlaze iz djelatnosti prema ovom Ugovoru posjedovat će obje strane. Takve informacije neće se odavati trećima bez prethodne suglasnosti suradnih organizacija, osim ako ne bude pismeno drugačije dogovoreno.

Članak 6.

Znanstvenici, stručnjaci i ustanove iz drugih država ili međunarodnih organizacija mogu biti pozvani da, na osobni trošak i uz suglasnost obiju ugovornih stranaka, sudjeluju u aktivnostima koje se provode sukladno ovom Ugovoru, osim ako se ne ugovori drugačije.

Članak 7.

Odredbe ovog Ugovora mogu se mijenjati samo uz suglasnost obiju ugovornih stranaka u skladu s člankom 10. ovog Ugovora.

Članak 8.

Hrvatska strana imenuje Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske, a mađarska strana imenuje Ministarstvo prosvjete Republike Mađarske za provedbu ovog Ugovora.

Članak 9.

(1) U cilju provedbe ovog Ugovora ugovorne stranke osnivaju zajedničko povjerenstvo za znanstvenu i tehnološku suradnju (dalje u tekstu: Zajedničko povjerenstvo) koje se sastoji od predstavnika i stručnjaka koje imenuje svaka ugovorna stranka.

(2) Zadaće Zajedničkoga povjerenstva sljedeće su:

a) planiranje i koordiniranje suradnje u području znanosti i tehnologije, te praćenje napretka navedene suradnje;

b) predlaganje budućih dvogodišnjih Programa suradnje;

c) nadgledanje provedbe dvogodišnjih Programa suradnje;

d) predlaganje, ukoliko je to neophodno, konkretnih mjera za primjenu rezultata zajedničke suradnje u industriji.

(3) Zajedničko povjerenstvo sastajat će se svake dvije godine ili na zahtjev bilo koje ugovorne stranke, naizmjenično u Republici Hrvatskoj i Republici Mađarskoj.

Članak 10.

(1) Ugovorne stranke obavijestit će jedna drugu, pisanim putem, da su okončani unutarnji pravni postupci za stupanje na snagu Ugovora, te će Ugovor stupiti na snagu danom posljednje obavijesti.

(2) Ovaj Ugovor ostaje na snazi pet (5) godina nakon čega se njegovo važenje produžuje za sljedeća petogodišnja (5) razdoblja, osim ako jedna od ugovornih stranaka ne izvijesti pisano diplomatskim putem drugu ugovornu stranku o svojoj namjeri okončanja Ugovora. Ugovor prestaje šest (6) mjeseci nakon što je diplomatskim putem primljena pisana obavijest druge ugovorne stranke.

(3) U slučaju prestanka ovog Ugovora, prestanak neće utjecati na programe i projekte koji su poduzeti prema ovom Ugovoru, te će se isti nastaviti do okončanja, osim ako se drugačije ne dogovori.

(4) Sporovi koji se odnose na tumačenje ili provedbu ovog Ugovora rješavaju se konzultacijom ugovornih stranaka.

U POTVRDU PRETHODNO NAVEDENOGA, potpisnici propisno ovlašteni od svojih vlada potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva primjerka u Zagrebu dana 25. siječnja 2002. godine na hrvatskom, mađarskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

prof. dr. sc. Hrvoje Kraljević, v. r.

ministar znanosti i tehnologije

Republike Hrvatske

ZA VLADU

REPUBLIKE MAĐARSKE

dr. Jozsef Palinkas, v. r.

ministar prosvjete

Republike Mađarske